

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja

Druk nr 486

Warszawa, 24 czerwca 2020 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Jacka Tomczaka.

(-) Władysław Teofil Bartoszewski; (-) Paweł Bejda; (-) Marek Biernacki; (-) Andrzej Grzyb; (-) Mieczysław Kasprzak; (-) Dariusz Klimczak; (-) Władysław Kosiniak-Kamysz; (-) Stefan Krajewski; (-) Paweł Kukiz; (-) Dariusz Kurzawa; (-) Radosław Lubczyk; (-) Jan Łopata; (-) Mirosław Maliszewski; (-) Urszula Nowogórska; (-) Urszula Paślawska; (-) Krzysztof Paszyk; (-) Jacek Protasiewicz; (-) Jarosław Rzepa; (-) Jarosław Sachajko; (-) Marek Sawicki; (-) Czesław Siekierski; (-) Paweł Szramka; (-) Agnieszka Ścigaj; (-) Jacek Tomczak; (-) Stanisław Tysza; (-) Piotr Zgorzelski; (-) Zbigniew Ziejewski; (-) Bożena Żelazowska; (-) Stanisław Żuk.

Ustawa
z dnia 2020 r.
o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi

Art. 1

W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2277.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9⁴ pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie objętym zezwoleniem tylko przez przedsiębiorcę w nim oznaczonego i wyłącznie w miejscach wymienionych w zezwoleniu lub z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej umożliwiających porozumiewanie się na odległość;

2) w art. art. 9⁶ po ust. 2 wprowadza się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Zezwala się na sprzedaż i dostawę napojów alkoholowych przez podmioty posiadające zezwolenie o którym mowa art. 18. ust 1 ustawy *o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi*, w tym podmioty których działalność polega na dostarczaniu żywności na imprezy zamknięte organizowane w czasie i miejscu wyznaczonym przez klienta, na podstawie umowy zawieranej na odległość.”

3) w art. 18. ust. 7 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) prowadzenie sprzedaży w punkcie sprzedaży spełniającym wymogi określone przez radę gminy, na podstawie art. 12 ust. 1–3 lub z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej umożliwiających porozumiewanie się na odległość;

Art. 2

Ustawa wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Kryzys spowodowany epidemią wywołuje wiele negatywnych skutków w różnych obszarach polskiej gospodarki. Jego efekty okazały się szczególnie dotkliwe dla branży gastronomicznej, w tym rynku napojów alkoholowych. Branża alkoholi rzemieślniczych, która zmieniła profil spożycia alkoholu w Polsce i preferencje polskiego konsumenta, stanęła dziś w obliczu nieuchronnego bankructwa. Ustawowe zamknięcie restauracji i barów odcięło zupełnie producentów i dystrybutorów napojów alkoholowych od możliwych kanałów sprzedaży a zatem także szans na kontynuowanie prowadzonej działalności. Zagrożonych upadkiem jest kilka tysięcy podmiotów trudniących się tą dziedziną produkcji i handlu a wraz z nimi źródła utrzymania dla przedsiębiorców, pracowników oraz ich rodzin. Dotychczas zadeklarowana pomoc nie przyniosła żadnych odczuwalnych skutków i w najmniejszym stopniu nie odpowiada na potrzeby branży. Przedsiębiorcy handlujący alkoholem posiadają współcześnie możliwość otwarcia nowych kanałów sprzedaży – w związku z obowiązującymi jednak regulacjami – wykorzystanie ich naraża ich na poważne sankcje.

Co szczególnie istotne, obowiązujące przepisy uchwalone zostały blisko 40 lat temu, w zupełnie odmiennej sytuacji ustrojowej, gospodarczej i technologicznej – w najmniejszym nawet stopniu nieoddającej ducha praw bliższego współczesności. Ich przyjęta w orzecznictwie sądów administracyjnych interpretacja, odcina drogę od tego kanału sprzedaży. Problem alkoholizmu w Polsce, choć oczywiście istotny, nie wyróżnia nas w żaden sposób na tle państw UE. Konsekwentnie zajmujemy środkowe tabele w statystykach, nie wykazując w żaden sposób ponadprzeciętnej konsumpcji i problemów alkoholowych. Wyróżniamy się natomiast znacząco pod względem naszych przepisów, które należą do najbardziej restrykcyjnych w całej Europie a w przedmiotowym zakresie są najbardziej surowe. Nie ma też większych wątpliwości, że sprzedaż realizowana na odległość nie zwiększy dostępności alkoholu. Ta forma jest kosztowna, wymaga oczekiwania na przesyłkę oraz pozostawienia dokładnych danych osobowych. Jest zatem złożona, mniej opłacalna i niedyskretna a przez to mniej atrakcyjna niż tani alkohol dostępny w lokalnym sklepie, który kupić można zupełnie anonimowo. Zgoda na sprzedaż z dostawą nie przyczyni się zatem w najmniejszym stopniu do wzrostu spożycia ani jego skutków a z perspektywy interesu społecznego i gospodarczego jest rozwiązaniem koniecznym i oczekiwanym od wielu lat, absolutnie kluczowym jednak dziś, w chwili gdy epidemia odcięła nas od innych możliwości zarobku. Zwracamy szczególną uwagę, iż rekomendowane

rozwiązanie nie wiąże się z najmniejszym obciążeniem dla budżetu Państwa a może drastycznie poprawić sytuację.

PROBLEM DOSTAWY

W potocznym rozumieniu, istota problemu wiąże się ze „sprzedażą alkoholu przez Internet”. Musimy jednak pamiętać, że Internet jako taki, nie jest jednak miejscem samym w sobie a jedynie elektronicznym środkiem komunikacji pomiędzy przedsiębiorcą a konsumentem. Główny problem dotyczy wobec tego dopuszczalności dostawy alkoholu do konsumenta. Dostawa do klienta oznacza w świetle obowiązującego orzecznictwa – sprzedaż poza określonym w zezwoleniu punktem sprzedaży – a zatem wbrew warunkom określonym w ustawie. Konsekwencje takiej sprzedaży mają zarówno wymiar karny jak i administracyjny. Poza zasadniczą karą nakładaną na przedsiębiorcę, traci on także posiadane zezwolenie na sprzedaż napojów alkoholowych na okres minimum trzech lat – co oznacza w praktyce pozbawienie go możliwości dalszego prowadzenia działalności gospodarczej.

Sprzedaż detaliczna napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu lub poza miejscem sprzedaży może być prowadzona tylko na podstawie wydanego zezwolenia, w punktach. Jednym z wymogów nakładanych przez ustawę na przedsiębiorców posiadających zezwolenie na sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych (art. 18. ust. 7) jest *prowadzenie sprzedaży w punkcie sprzedaży spełniającym wymogi określone przez radę gmin*. Nie budzi zatem wątpliwości fakt, iż określony w zezwoleniu punkt sprzedaży, musi być fizycznym miejscem spełniającym określone przepisami wymagania i niedopuszczalne jest otrzymanie zezwolenia wyłącznie na sklep internetowy i wniosek nie oczekuje zmiany w tym zakresie. **Rozwiązanie to nie zwiększy zatem dostępności alkoholu poprzez zwiększenie ilości punktów sprzedaży a jedynie umożliwi sprzedaż produktu przez podmiot, który zezwolenie takie już posiada.**

Zasadniczym problemem jest jednak brak możliwości zrealizowania zgodnej z powyższymi warunkami – sprzedaży napojów alkoholowych przez przedsiębiorcę posiadającego ważne zezwolenie, wydane na określony punkt sprzedaży – obejmującego dostawę do klienta. Zgodnie z dość konsekwentną linią orzecniczą sądów administracyjnych (*II GSK 2566/14 – Wyrok NSA 2016-04-21*), umowa sprzedaży jest umową wzajemną, zobowiązującą, mocą której sprzedawca zobowiązuje się przenieść własność rzeczy na kupującego i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się zapłacić cenę i odebrać rzecz. Przeniesienie własności rzeczy, które stanowi rozporządzający skutek zobowiązującej umowy sprzedaży, następuje w chwili przeniesienia posiadania rzeczy, czyli jej wydania nabywcy.

W sytuacji, gdy na skutek złożenia zamówienia przez Internet, sprzedający dostarcza alkohol do miejsca wskazanego przez kupującego i tam następuje wydanie nabywcy rzeczy oznaczonej co do gatunku, to w tym właśnie miejscu dochodzi do przeniesienia własności rzeczy, co stanowi realizację zawartej umowy sprzedaży. Ponieważ miejsce wydania napoju alkoholowego nie jest miejscem, w którym prowadzony jest wymieniony w zezwoleniu punkt sprzedaży, dochodzi do zrealizowania skutku rozporządzającego umowy sprzedaży poza tym lokalem. Wydanie napoju alkoholowego w miejscu wskazanym przez nabywcę, innym niż wymieniony w zezwoleniu – wprost łamie warunki sprzedaży określone ustawą i naraża przedsiębiorcę na ryzyko utraty zezwolenia oraz konsekwencje karne.

REKOMENDACJA

Oczekiwanie zagrożonych przedsiębiorców nie wiąże się z legalizacją wirtualnych sklepów internetowych a jedynie z **przyzwoleniem na dostawę towaru zakupionego przez konsumentów na podstawie umowy zawieranej na odległość, w sklepach posiadających zezwolenie na sprzedaż w stacjonarnym punkcie sprzedaży lub dostarczających żywność na imprezy zamknięte organizowane w czasie i miejscu wyznaczonym przez klienta.** Oczekiwana zmiana w przepisach powinna zawierać zatem bezpośrednio przyzwolenie na dostawę napojów alkoholowych zakupionych u przedsiębiorców posiadających ważne zezwolenie na sprzedaż w określonym punkcie sprzedaży, np.:

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Odnosząc się całościowo do skutków przedmiotowego problemu należy zauważyć, że dotyczy on tysięcy przedsiębiorców, zaangażowanych zarówno w sprzedaż detaliczną jak i dystrybucję hurtową wszelkich napojów alkoholowych. Zamknięcie restauracji i barów znacząco ograniczyło sprzedaż pośredników hurtowych, dla których rynek HoReCa stanowił główny kanał dystrybucji. Wraz z załamaniem się pośredników zatrzymane zostały całkowicie zakupy od producentów, stawiając także te podmioty w obliczu nieuchronnego bankructwa. **Poza oczywistymi skutkami przestoju, należy mieć też na uwadze potężne ryzyko strat w przypadku produktów alkoholowych posiadających wyznaczoną datę minimalnej trwałości – jak piwo, cydrylic, itp. napoje alkoholowe zawierające mniej niż 10% obj. alkoholu.**

Konieczne już od dawna są zmiany, które pozwolą na dostawę napojów alkoholowych do konsumenta, dostosowując przepisy do współczesnej sytuacji gospodarczej, technologicznej i społecznej. Przede wszystkim, pozwolą one w trudnych czasach epidemii, na uratowanie

małych przedsiębiorców, utrzymujących się z wstrzymanej na tę chwilę, sprzedaży napojów alkoholowych.

Zwracamy też uwagę, że postulowany model sprzedaży obowiązuje w większości państw UE. Państwa, które nie wyrażały dotąd zgody na sprzedaż z dostawą, zapisy zezwalające na taki rodzaj sprzedaży wprowadziły w ostatnich dniach w swoich pakietach antykryzysowych.

Sprzedaż wprost do konsumentów pozostających zgodnie z wezwaniem rządu, w domowej izolacji, jest jedyną szansą na przetrwanie tysięcy producentów i dystrybutorów, zachowanie utrzymywanych przez nich miejsc pracy oraz ocalenie źródeł utrzymania dla przedsiębiorców, pracowników oraz ich rodzin a także przychodów skarbu państwa z tytułu podatków dochodowych, podatku VAT oraz akcyzy.

Wobec powyższego, wprowadzenie przedmiotowych zmian jest absolutnie niezbędne, doniosłe w potencjalnych skutkach dla gospodarki a nade wszystko oczekiwane od ustawodawcy od dawna.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

W większości krajów Unii Europejskiej istnieją jasne zasady handlu alkoholem w internecie. E-handel alkoholem jest dostępny m. in. we Francji, Hiszpanii, Niemczech, Szwecji i Włoszech, a poza Europą w Australii, Brazylii, Chinach, Japonii i w Stanach Zjednoczonych.

Projekt ustawy nie powoduje negatywnych skutków finansowych dla budżetu państwa ani jednostek samorządu terytorialnego, wręcz przeciwnie przewidywane skutki finansowe wpłyną pozytywnie na budżet państwa.

Warszawa, 2 lipca 2020 r.

BAS-WAPM-1415/20

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego
projektu ustawy o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i
przeciwdziałaniu alkoholizmowi
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Jacek Tomczak)**

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2019 r. poz. 1028, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt zmierza do zmiany ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2277, ze zmianami). Wnioskodawcy proponują wprowadzenie możliwości sprzedaży alkoholu z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej, które umożliwiają porozumiewanie się na odległość. Projektowane zmiany dotyczą postanowień ustawy określających warunki prowadzenia działalności na podstawie zezwoleń na obrót hurtowy napojami alkoholowymi (zmiana art. 9⁴ pkt 7 ustawy), sposoby sprzedaży detalicznej napojów alkoholowych (nowy art. 9⁶ ust. 3 ustawy) i warunki prowadzenia sprzedaży napojów alkoholowych do spożycia w miejscu lub poza miejscem sprzedaży (zmiana art. 18 ust. 7 pkt 8 ustawy).

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Ocena zgodności projektu z prawem UE wymaga uwzględnienia postanowień:

- art. 34-36 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE) oraz
- dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. UE L 241 z 17.9.2015, s. 1: dalej: dyrektywa 2015/1535).

Zgodnie z art. 34 i art. 35 TfUE ograniczenia ilościowe w przywozie i wywozie oraz wszelkie środki o skutku równoważnym są zakazane między państwami członkowskimi. Jednocześnie, w myśl art. 36 TUE, postanowienia art. 34 i art. 35 nie stanowią przeszkody w stosowaniu zakazów lub ograniczeń przywozowych, wywozowych lub tranzytowych, uzasadnionych względami moralności publicznej, porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego, ochrony zdrowia i życia ludzi i zwierząt lub ochrony roślin, ochrony narodowych dóbr kultury o wartości artystycznej, historycznej lub archeologicznej, bądź ochrony własności przemysłowej i handlowej. Zakazy te i ograniczenia nie powinny jednak stanowić środka arbitralnej dyskryminacji ani ukrytych ograniczeń w handlu między państwami członkowskimi.

Dyrektywa 2015/1535 określa podstawę obowiązku notyfikacyjnego, który dotyczy przepisów technicznych. Zgodnie z art. 1 ust. 1 lit f dyrektywy 2015/1535 „przepisy techniczne” oznaczają specyfikacje techniczne i inne wymagania bądź zasady dotyczące usług, włącznie z odpowiednimi przepisami administracyjnymi, których przestrzeganie jest obowiązkowe, de jure lub de facto, w przypadku wprowadzenia do obrotu, świadczenia usługi, ustanowienia operatora usług lub korzystania w państwie członkowskim lub na przeważającej jego części, jak również przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne państw członkowskich, z wyjątkiem określonych w art. 7, zakazujące produkcji, przywozu, wprowadzania do obrotu lub stosowania produktu lub zakazujące świadczenia bądź korzystania z usługi lub ustanawiania dostawcy usług. W myśl art. 5 ust. 1 dyrektywy 2015/1535 państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji Europejskiej wszelkie projekty przepisów technicznych, z wyjątkiem tych, które w pełni stanowią transpozycję normy międzynarodowej lub europejskiej.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Projekt zawiera postanowienia, które określają zakres handlu hurtowego oraz detalicznego określoną kategorią towarów: napojami alkoholowymi. Projekt modyfikuje ograniczenia, które obecnie dotyczą handlu takimi towarami.

Projektowane postanowienia podlegają w związku z tym ocenie w świetle traktatowej swobody przepływu towarów i jej ograniczeń (art. 34-36 TfUE).

Warto odnotować, że zakres swobody przepływu towarów precyzowany jest w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości UE (dalej: Trybunał). W szczególności, w ocenie Trybunału, ograniczenia ilościowe, o których mowa w TfUE, oznaczają środki, które prowadzą do całkowitego lub częściowego zakłócenia importu, eksportu lub tranzytu towarów w handlu wewnątrzwspólnotowym¹, natomiast środki o skutku podobnym do ograniczeń ilościowych stanowią wszelkie regulacje wydawane przez państwa członkowskie, które mogą naruszać – bezpośrednio lub pośrednio, rzeczywiście lub potencjalnie – handel wewnątrzwspólnotowy². Trybunał wypowiadał się także na temat ograniczeń w sprzedaży alkoholu. W ocenie Trybunału ochrona ludzkiego zdrowia przed szkodliwym działaniem alkoholu stanowi jedno z ograniczeń swobody przepływu towarów, o których mowa w art. 36 TfUE³. Oznacza to, że przepisy krajowe ograniczające spożycia alkoholu w celu zapobiegania wywoływanym przez nie szkodliwym skutkom społecznym i zdrowotnym mogą być uzasadnione względami zdrowia i porządku publicznego, o których mowa w art. 36 TfUE⁴. Przepisy takie muszą być jednak proporcjonalne w stosunku do zamierzonego celu i nie mogą dyskryminować towarów zagranicznych⁵.

Uwzględniając te ustalenia należy zauważyć, że projekt nie zakłada zaostrzenia krajowego reżimu ochronnego, który służy przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Przeciwnie, projektowane postanowienia zmierzają do ustanowienia dodatkowej formy dopuszczalnej sprzedaży napojów alkoholowych. Projektowane środki nie dyskryminują ponadto towarów zagranicznych, ponieważ znajdują zastosowanie jednako do towarów krajowych oraz pochodzących z innych państw członkowskich UE.

Projekt nie jest zatem sprzeczny z art. 34-35 TfUE.

Niezależnie od zagadnienia zgodności projektowanych rozwiązań z traktatową swobodą przepływu towarów należy rozważyć, czy rozwiązania te nie podlegają notyfikacji w trybie dyrektywy 2015/1535. Projekt zawiera bowiem postanowienia, które określają zakres dopuszczalnego handlu napojami alkoholowymi i, w konsekwencji, mogą być kwalifikowane jako przepisy techniczne, o których mowa w art. 5 w związku z art. 1 ust. 1 lit. f dyrektywy 2015/1535. W tym kontekście znaczenie mają ustalenia Trybunału, które dotyczą

¹ Wyrok TSUE w sprawie 2-73, *Riseria Luigi Geddo przeciwko Ente Nazionale Risi*, ECLI:EU:C:1973:89.

² Wyrok TSUE w sprawie 8-74, *Procureur du Roi przeciwko Benoit i Gustave Dassonville*, ECLI:EU:C:1974:82.

³ Wyroki TSUE w sprawach: C-152/78, *Komisja przeciwko Francji*, ECLI:EU:C:1980:187; w połączonych sprawach C-1/90 i C-176/90, *Aragonesa de Publicidad Exterior SA i Publivia SAE przeciwko Departamento de Sanidad y Seguridad Social de la Generalitat de Cataluña* ECLI:EU:C:1991:327; C-189/95, *Harry Franzén*, ECLI:EU:C:1997:504.

⁴ Wyrok TSUE w sprawie C-434/04, *Ahokainen i Leppik*, ECLI:EU:C:2006:609.

⁵ Wyroki TSUE w sprawach: C-405/98, *Konsumentombudsmannen (KO) przeciwko Gourmet International Products AB (GIP)* ECLI:EU:C:2001:135; C-170/04, *Klas Rosengren i inni przeciwko Rikssåklagaren*, ECLI:EU:C:2007:313.

pojęcia „przepisy techniczne”. W ocenie Trybunału przepisy krajowe, które zastrzegają, że pewna działalność gospodarcza może być prowadzona wyłącznie w określonej formie i miejscu (jak organizacja gier losowych w kasynach) stanowią „przepisy techniczne” w zakresie, w jakim mogą mieć istotny wpływ na właściwości lub sprzedaż produktów. Trybunał stwierdza dalej, że istotny wpływ na sprzedaż określonych produktów może mieć zmniejszenie liczby kanałów ich użytkowania (sprzedaży)⁶. Co więcej, w rozumieniu Trybunału, przepis techniczny stanowi akt krajowy, który wprowadza względem danego produktu odstępstwo od innego, wcześniej istniejącego przepisu technicznego dotyczącego tego samego produktu, gdyż ustanawia alternatywne specyfikacje techniczne, których przestrzeganie jest obowiązkowe, formalnie lub faktycznie, gdy produkt jest wprowadzany do obrotu lub stosowany. Jak wywodzi Trybunał, każdy, kto zamierza odstąpić od istniejącego przepisu, aby móc produkować lub wprowadzać do obrotu dany produkt, ma obowiązek zachowania zgodności z alternatywnymi specyfikacjami. Obowiązek powiadamiania nie jest w takim przypadku uzależniony od przewidywanych skutków danego przepisu technicznego dotyczącego wymiany handlowej między państwami członkowskimi, ponieważ celem procedury notyfikacyjnej jest ustalenie, czy istnieje zagrożenie w postaci powstania bariery i czy można je uzasadnić w świetle prawodawstwa UE. W konsekwencji nawet przepisy liberalizujące ustalenia dotyczące danych produktów podlegają obowiązkowi powiadamiania⁷.

Wskazane ustalenia prowadzą do wniosku, że projekt podlega notyfikacji w trybie dyrektywy 2015/1535.

Notyfikacja projektu przepisów technicznych odbywa się za pośrednictwem ministra właściwego do spraw gospodarki, który jest koordynatorem krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (zob. art. 9 ust. 5 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej⁸ oraz § 1 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych⁹). Adresatem notyfikacji jest Komisja Europejska. W ramach procedury notyfikacyjnej państwa członkowskie obowiązane są przekazać Komisji nie tylko projekt tekstu normatywnego, który zawiera przepisy techniczne, ale także tekst podstawowych przepisów prawa lub innych regulacji, których one zasadniczo i bezpośrednio dotyczą. Jak wskazano bowiem w orzecznictwie Trybunału, art. 5 dyrektywy 2015/1535 ma na celu umożliwienie Komisji zebrania jak największej ilości informacji, aby umożliwić jej wykonywanie w sposób jak najbardziej skuteczny uprawnień, które zostały jej przyznane tą dyrektywą¹⁰.

⁶ Wyrok TSUE w sprawie C-303/15, *Naczelnik Urzędu Celnego I w Ł. przeciwko G.M. i M.S.*, EU:C:2016:771.

⁷ Wyrok TSUE w sprawie C-273/94, *Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów*, EU:C:1996:4.

⁸ Dz. U. z 2019 r. poz. 945, ze zmianami.

⁹ Dz. U. Nr 239, poz. 2039, i Dz. U. z 2004 r. Nr 65, poz. 597.

¹⁰ Wyrok TSUE w sprawie C-145/97, *Komisja przeciwko Belgii*, EU:C:1998:212.

4. Konkluzja

Projekt ustawy o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt podlega notyfikacji w trybie dyrektywy 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego.

Autor:

Ziemowit Cieślik

naczelnik wydziału

w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:

Wicedyrektor

Biura Analiz Sejmowych

Przemysław Sobolewski

Warszawa, 2 lipca 2020 r.

BAS-WAPM-1416/20

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie stwierdzenia – w trybie art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu –
czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i
przeciwdziałaniu alkoholizmowi
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Jacek Tomczak)
jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej**

Projekt zmierza do zmiany ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2277, ze zmianami). Wnioskodawcy proponują wprowadzenie możliwości sprzedaży alkoholu z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej, które umożliwiają porozumiewanie się na odległość. Projektowane zmiany dotyczą postanowień ustawy określających warunki prowadzenia działalności na podstawie zezwoleń na obrót hurtowy napojami alkoholowymi (zmiana art. 9⁴ pkt 7 ustawy), sposoby sprzedaży detalicznej napojów alkoholowych (nowy art. 9⁶ ust. 3 ustawy) i warunki prowadzenia sprzedaży napojów alkoholowych do spożycia w miejscu lub poza miejscem sprzedaży (zmiana art. 18 ust. 7 pkt 8 ustawy).

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa UE.

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.

Autor:

Ziemowit Cieślik
naczelnik wydziału
w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:
Wicedyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Przemysław Sobolewski

SĄD NAJWYŻSZY
Rzeczypospolitej Polskiej

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS
L.dz. **DS-173-438/20**
Data wpływu..... **14. 07. 2020**

Warszawa, dnia **13** lipca 2020 r.

BSA III-021-195/20

Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa

Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 30 czerwca 2020 r., SPS-WP-173-125/20, uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy działając na podstawie art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017r. o Sądzie Najwyższym (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 825) nie zgłasza uwag do *poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi*, albowiem projekt nie ma wpływu na sprawy należące do właściwości Sądu Najwyższego.

Z poważaniem,

dr hab. Małgorzata Manowska

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS
L.dz. **SPS-WP-020-16(7)/20**
Data wpływu..... **14. 07. 2020**